Києве мій — перлина України

Ярослав Брунько

Над Дніпром розкинув крила Київ мій величний,
У вінку каштанів квітне, молодий і вічний.
Золоті собори сяють у блакитній висі,
А вітри шепочуть казку у зеленім лісі.

На Хрещатику світанок розсипає зорі,
І пливуть хмарини білі у небеснім морі.
Андріївський узвіз вабить давниною,
Кожен камінь тут говорить з рідною землею.

Парк зелений одягає місто у намисто,
Сонце золотить каштани, небо робить чистим.
І Дніпро несе крізь хвилі відблиски заграви,
Наче Києву дарує діаманти слави.

Тут Софія пам'ятає княжих літ легенди,
Лавра береже молитви, віру і моменти.
Тут історія велична в кожнім поколінні,
Тут народжується мрія в сонячнім промінні.

О, мій Києве прекрасний, місто над віками,
Ти розмовляєш з душею вулиць і садами.
Ти умієш бути ніжним, гордим і нескореним,
Українським серцю милим, світлом неповторним!

Хай весна тобі дарує квіти білосніжні,
Хай лунають твої пісні, світлі й дивовижні.
Хай твоя краса квітує крізь роки й століття,
Хай тобі дарують зорі найясніше суцвіття!

Києве, перлино рідна, гордість України,
Ти прекрасний у світанках, у красі калини.
І допоки над Дніпром пломенітимуть зорі,
Ти стоятимеш у славі — вічний, неозорий!